

Basın Açıklaması**Cumhuriyet'in Yıkılışı Hilafetin Kurulmasına Götürmediyse, O Halde Bu Yıkılış Raşidi Hilafete Geçiş Aşaması Olmalıdır**

Afganistan'daki Cumhuriyet rejiminin yıkılması hem Afgan halkı hem de tüm İslam ümmeti için 21. yüzyılın en kritik gelişmelerden birini teşkil etmektedir. İslam inancıyla bağdaşmayan bu rejim, aslında yeni-sömürgeci bir projeydi; yolsuzluğu, dışa bağımlılığı ve zulmü sistemleştirmek üzere dayatılmış yapay bir modeldi. Bu nedenle, daha ilk günden beri bu toprakların Müslüman kimliğine yabancı ve İslam'ın ruhuna aykırı olan bu rejimin tarihin çöplüğüne gitmesi kaçınılmaz bir sondu.

Afganistan'a zorla dayatılan Cumhuriyet modeli, İslami meşruiyetten tamamen yoksun, özü itibarıyla tağuti bir rejim ve başarısızlığa mahkûm gayrimeşru bir yapıydı. Nihayetinde, Müslüman halkın direnişi, Mücahitlerin sarsılmaz samimiyeti ve davet erlerinin uyanıklığı sayesinde tarihin çöplüğüne atılmıştır. Bu muazzam ve kutlu zaferden dolayı kahraman Afganistan halkını, sadakat timsali Mücahitleri, hakkı haykıran davetçileri ve topyekûn İslam ümmetini canı gönülden tebrik ediyor ve bu zaferi, kritik bir dönüm noktası, ümmetin yeniden uyanışı ve gasp edilen İslami egemenliğin yeniden tesisi olarak kabul ediyoruz.

Ancak hem Cumhuriyet hem de Demokrasi, bir rejimin düşüşüyle ortadan kaybolan bir isim veya bir dizi sembol ya da ön ekle sınırlı değildir; Bilakis, bunlar iç idareyi ve dış siyaseti tanzim eden belirli prensiplere dayalı, kapsamlı bir ideolojik ve siyasi yapının ifadesidir. Dolayısıyla her ne kadar "cumhuriyetin çöküşü"nden bahsedilse de, onun fikrîsel alt yapısı; yani siyasi kurumları, kanunî kodları, politikaları ve dünyaya bakış açısı büyük ölçüde varlığını sürdürmektedir.

Maalesef acı gerçek şudur ki, bugünkü idareciler, ağızlarından Afgan geleneklerini düşürmeseler de, yıktıklarını söyledikleri Cumhuriyet rejiminin en temel hastalıkları olan siyasi realizm, kapitalist pragmatizm ve kabilecilik ruhunu aynen devam ettirmektedirler. Sürekli 'ulusal çıkar' demeleri ve seküler küresel sisteme entegre olma çabaları bunun en bariz kanıtıdır. Dolayısıyla, sadece baştakilerin değişmesi veya köhnemiş bir bürokrasinin lağvedilmesi, o kökü dışarıda olan Cumhuriyet zihniyetinin tamamen sökülüp atıldığı anlamına gelmez. Afganistan'ın bir türlü bitmeyen çilesi, başa gelen hükümetlerin kronik istikrarsızlığıdır. Suçu sadece dış güçlere atmak kolaya kaçmak olur; meselenin kökünde, yöneticiler ile yönettikleri halk arasındaki derin kopukluk yatmaktadır. Ülkeyi yönetenler, ne halkla aynı dili konuşan ortak bir kimlik inşa edebilmiş ne de halkın gözünde 'bizim yönetimimiz' dedirtecek bir meşruiyet kazanabilmiştir. Bu nedenle kökü olmayan, halkından kopuk bu tür yapay sistemlerin er ya da geç, ya içeriden çökmesi ya da dışarıdan bir darbeyle yıkılması şaşırtıcı değildir.

Mevcut yönetim, eğer gerçek bir istikrar ve kalıcı bir meşruiyet peşindeyse, siyasi otoritenin kaynağının İslam ümmeti olduğunu kabul etmek zorunda. Bu yüzden, hem toplumsal yapıda hem de devletin iç ve dış siyasetinde İslami çözümleri kurumsallaştırması ve yalnızca İslam'a bağlı kalması elzemdir. Çünkü İslami bakış açısına göre güç, uluslararası sistemin kurumlarına yalvarmakla değil, Müslüman halkın rızasıyla elde edilir. Meşruiyet ise, Batılıların tanınmasıyla değil, müminlerin, İslam hukuku çerçevesinde yöneticiye 'Biat' etmesiyle, yani meşru bir bağlılık yeminiyle tecelli eder.

Dolayısıyla İslam'da devletin temeli; İslami akide, İslami siyaset ve İslami misyon üzerine kurulmak zorundadır. Bu misyon, yöneticiyi milliyetçiliğin, günü kurtaran ekonomik çıkarların ve sözde tarafsızlığın prangalarından azat eder. Bunun yerine, onu davet ve cihat yoluyla İslam'ın üstünlüğünü tüm dünyaya ilan etme ve bu üstünlüğü yeryüzünde hakim kılma gibi ulvi bir görevle bağlar.

Son olarak şunu vurgulamak gerekir ki, Afganistan'ın bugünkü yöneticileri, Yüce Allah tarafından büyük bir imtihandan geçirilmektedir. Siyasi değişim ve iktidarı devralmalarının ardından, yalnızca sözle değil,

İslam'ı tam ve kapsamlı şekilde tatbik ederek Allah'a şükretmeleri gerekirdi. Allah'a şükrettiklerini ancak cihat sancağını yapay sınırların ötesine taşıyarak; İslam'a aykırı ne kadar değer, ideoloji ve sistem varsa hepsini kökünden söküp atarak; ve en önemlisi de, Hilafet'in yeniden kurulması için zemin hazırlayıp bu devleti bir an evvel fiilen kurarak kanıtlayabilirler. Fakat eğer onlar, bu yolu seçmek yerine, kendilerini o seküler dünya düzeninin piyonu yapmaya kalkarlar, sömürgeci efendilerinden ve onların kurumlarından icazet dilenirlerse; içlerindeki cihat ateşi söner ve İslam'ı parça parça, işlerine geldiği gibi uygularlarsa, o zaman Allah'ın şu sarsılmaz uyarısı çok yakında onlar hakkında tecelli edecektir:

وَإِنْ تَتَوَلَّوْا يَسْتَبْدِلْ قَوْمًا غَيْرَكُمْ ثُمَّ لَا يَكُونُوا أَمْثَالَكُمْ “Eğer O’ndan yüz çevirirseniz, yerinize sizden başka bir toplum getirir, artık onlar sizin gibi de olmazlar.” [Muhammed 38]

حزب التحرير

Hizb-ut Tahrir

Afganistan Vilâyeti

Medya Bürosu

E-mail: hizbuttahrir.af@gmail.com | Web: www.ht-afghanistan.com

www.hizb-ut-tahrir.org | www.hizb-ut-tahrir.info | www.turkiyevilayeti.com